

Stichting
Pro Longo maï
Polanenstr. 79
1013 VS Amsterdam
Tel. 020-68 20 610 / 06 28 45 17 62
giro 314983

Longo maï

Hof Ulenkrug, Stubbendorf 68, D-17159 Dargun – Tel. (0049) 39959 23 881

Le Montois, CH-2863 Undervelier – Tel. (0041) 32 4265 971

Landbouw en maatschappij

Stop de vlucht van het platteland!

Op 28 februari 2007 hebben we in Bern de petitie »Stop de vlucht van het platteland« met 37.500 handtekeningen aan de regering en het parlement overhandigd. Honderden mensen uit steden en van het platteland betuigden ondanks stromende regen hun nadrukkelijk steun.

2000 kartonnen boerderijen, opgehangen aan een reuze waslijn en door vele armen op hooivorken hooggehouden, werden door de stad gedragen. Zo werd het aantal boerderijen dat jaarlijks verdwijnt in Zwitserland aanschouwelijk gemaakt. Aan het einde van de demonstratie vulde de actie het hele plein voor de regeringsgebouwen. Bij de debatten over het landbouwbeleid in het Zwitserse parlement werd helaas de kans gemist fundamenteel over voedselvragen en een duurzaam landbouwbeleid te discussiëren. Wereldmarktdenken en particuliere belangen domineerde de debatten. Geen enkele basisgedachte van de petitie werd serieus behandeld. We zullen onze parlementariërs er nog vaak aan moeten herinneren, dat de piepers niet in de supermarkt groeien. De eisen van de petitie zijn nog steeds actueel:

- behoud de bestaande bedrijven
- moedig jongeren aan agrarische opleidingen te volgen
- garandeer de in de landbouw werkende mensen dezelfde rechten en erkenning als werknemers in andere beroepen
- laat speculatie in boerderijen en landbouwgrond niet toe

- promoot landbouw die onafhankelijk is van olie en bevorder een regionale basisverzorging die zorgzaam met natuurlijke bronnen omgaat.

Meer dan 30 jaar geleden besloten de oprichters van Longo maï tijdens een internationaal congres, pioniernederzettingen in de verlaten gebieden van Europa op te bouwen. Al deze thema's waren toen al actueel: het doen herleven van verlaten streken door jongeren (ook uit de stad), hen landbouwgrond ter beschikking stellen, de mensen in een sociaal- en milieuvriendelijke omgeving ontwikkelingsmogelijkheden geven... Nu bestaan er negen Longo maï-coöperaties met talrijke activiteiten in heel Europa. Behalve landbouw en ambacht bewerken we ook vele sociale en culturele velden. Steeds weer nemen we initiatieven om ons met de verstotene van deze maatschappij – vluchtelingen, werklozen, jongeren – voor een rechtvaardigere en vreedzamere wereld in te zetten. De Longo maï boerderijen worden door een grote vriendenkring ondersteund. Dat maakt het mogelijk ervaringen bijeen te brengen, ons als groep te organiseren en ook activiteiten min of meer zonder economische druk te ontwikkelen.

Wij leerden de ware betekenis van het woord »agricultuur« kennen en waarderen. Ook daarom zetten we ons in voor het behoud van deze cultuur en solidariseren ons met de kleinschalige boeren in onze streken en de boerenbewegingen in de hele wereld.

De trek van het platteland is in veel landen een tikkende tijdbom. Ze kan worden gestopt, dat is een uitdaging van de 21ste eeuw. De schrijver John Berger zegt daarover: »De opmerkelijke duurzaamheid van boerenervaring en boerenzicht op de wereld wordt, nu ze door vernietiging wordt bedreigd, ongewaard en onverwacht enorm belangrijk. Deze duurzaamheid speelt niet alleen voor de toekomst van de boeren een rol. De krachten, die vandaag de dag bijna overal op de wereld het boerenleven uitwissen en kapot maken, vertegenwoordigen het opgeven van bijna alle hoop, die eens in het principe van maatschappelijke vooruitgang was gevat. Het klopt niet, dat de grotere productiviteit het gebrek verminderde.«

Toch houdt de Europese politiek vast aan productiviteit en kortlopende winst en denkt daarbij niet aan de rol die de boeren economie in Europa met betrekking tot de sociale en culturele identiteit en het milieu altijd heeft gespeeld. In Zwitserland hebben de grote agrarische verbanden deze oriëntatie niet ter discussie gesteld. Alleen de kleine boerenverbond Uniterre stelt nadrukkelijk dat er meer boeren nodig zijn. Met de petitie hebben we bijgedragen aan de nodige verdieping van de discussie over onze levensmiddelenbasis. Ieder van ons kan door zijn houding de manier van agrarische productie tot op een zekere graad beïnvloeden. We besluiten zelf wat we kopen of verbouwen. Steeds meer mensen kopen direct bij de boer of via levensmiddelencoöperaties. In het westen van Zwitserland en in Frankrijk is in de laatste jaren de verdragslandbouw ontstaan. Consumenten bestellen bij boeren de producten die ze gedurende het jaar nodig hebben en garanderen de afzet en een vaste beloning. Een diverse, kleinschalige productie in onze buurt is de beste basis voor een leven, dat niet ten koste van de ander gaat.

Tentoonstelling van verschillende granen uit de Ulenkrug tijdens de zaadgoedbeurs op 20 mei in Halle/Saale

Voor een vrije beschikking van zaadgoed

Sinds de oprichting van de eerste Longo maï coöperatie investeren we veel tijd en toewijding in de ontwikkeling en vermeerdering van eigen regionale en lokale plantenrassen.

Vroeger namen we de bedreiging van deze als vanzelfsprekend geldende verbouw van eigen groente- en graansoorten door de zaadgoedconcerns als verafgelegen onweerdonder waar. Tegenwoordig zitten we midden in het onweer. De verdediging van een oeroud mensenrecht wordt plotseling een politiek item. Tuinders in de Longo maï coöperaties werken over de grenzen heen samen, om op praktisch en theoretisch niveau het behoud van dit oude recht te verdedigen. Bij het grote publiek is het nauwelijks bekend, dat de wetgevers op het punt staan, de verbouw en de verbreiding van het eigen zaadgoed te criminaliseren.

Sinds vier jaar werkt Longo maï op praktisch, juridisch en politiek niveau met de vereniging Kokopelli in Frankrijk samen. Zo organiseren we samen op de coöperatie Grange neuve in de Provence sinds een paar jaar cursussen over zaadproductie. De vereniging Kokopelli heeft als doel het zaadgoed van oude soorten te verbreiden en de verbouw te stimuleren. De twaalf zaadgoedproducenten en de andere leden van Kokopelli verbouwen meer dan 2000 soorten groente, bloemen en granen. Zonder enige overheidshulp verzamelt, bewaart en vermeerdeert de vereniging

zaadgoed, dat na meer dan 10.000 jaar wereldwijde selectie ons nu ter beschikking staat. De vereniging produceert bovendien grote hoeveelheden graan om dat via het netwerk »sémences sans frontières« (zaden zonder grenzen) over de hele wereld onder boerengemeenschappen te verdelen, die daarmee de in hun land verdwenen genetische bronnen kunnen vervangen.

Op 22 december 2006 werd de vereniging Kokopelli door het hoger gerechtshof in Nîmes (departement le Gard) schuldig verklaard aan illegale verkoop van zaad. Deze uitspraak dreigt de vereniging en het tienjarige werk kapot te maken. Ze moeten 20.000 euro plus de rechtskosten betalen. De veroordeling van de vereniging laat de onverbiddelijkheid zien van de wetgeving, die vooral de belangen van de zaadgoedconcerns te goede komt. Zo wordt een vereniging het bestaan onmogelijk gemaakt, die niets anders doet dan oude kennis bewaren. Nog steeds valt 70% van het zaadgoed op de wereld buiten het monopolie van de concerns. Maar de vrijheid van de boeren, die hun zaadgoed nog zelf controleren, is bedreigd. In 2006 ontmoetten we mensen van verschillende zaadgoedinitiatieven in Zwitserland, Spanje, Portugal, Italië, Oostenrijk en

Februari 2007: een symbolische actie met 2000 kartonnen boerderijen bij de overhandiging van de petitie tegen de nieuwe landbouwwet

Duitsland. Iedereen vond het belangrijk samen de juridische rechten in de verschillende landen onder de loep te nemen en zoveel mogelijk geëngageerde groepen in deze landen te leren kennen. Vorig jaar december vond een bijeenkomst in Boedapest plaats. Kortgeleden reisden enkelen ook naar Roemenië en Bulgarije. De bijeenkomst in Halle in mei dit jaar (meer bijzonderheden in het volgende Nieuws uit LM) gaf de basis voor de oprichting van een Europees netwerk, dat wederzijds ondersteuning geeft, informatie aan het publiek verstrekt en druk op

de nationale, Europese en internationale instituties uitoefent om het recht op vrije zaai te behouden. Voor ons is het belangrijk, dat de zorg om het zaaigoed ook in de praktijk wordt omgezet. Aan de ene kant kan zaaigoed alleen leven als het wordt verbouwd, aan de andere kant willen we bewijzen, dat oude soorten niet alleen te gebruiken zijn, maar vaak ook smaakvoller en gezonder zijn en meer weerstand hebben dan het uniforme zaaigoed uit de industrie. Afgezien van het feit dat we deze biodiversiteit dringend nodig hebben als brede basis voor de kweek.

Spinnerij Chantemerie

Sinds 1976 bedrijft Longo maï in de Franse Alpen bij Briançon deze oude wolspinnerij als coöperatie. Hier worden uit de wol van ongeveer 10.000 schapen van regionale rassen onder andere truien, hemden, dekens en stoffen in natuurlijke kleuren voor de directe afzet geproduceerd. De mensen van de spinnerij richtten de vereniging ATE-LIER op, een netwerk van

solidaire samenwerking tussen fokkers, scheerders en wolverwerkers. Vorig jaar vierde de spinnerij, de laatste fabriek van deze soort in het Alpengebied, haar 30-jarig jubileum. De spinnerij produceert haar eigen stroom op waterkracht en is begonnen met de vernieuwing van de technische installatie. Dat zal leiden tot efficiënter energiegebruik.

Fabricatie van gestikte dekens met wol of ganzedons in het textielatelier op de Pigeonnier

Limans

De boerderijen Le Pigeonnier, Grange neuve, St. Hippolyte

Op een heuvel van 300 ha in de Provence, in de buurt van het dorpje Limans, is sinds 1973 de eerste coöperatie van Longo maï gevestigd. Hier leven 80 volwassenen en hun kinderen. De belangrijkste activiteiten zijn landbouw, tuinbouw en schapenfok met 400 oolen. Ook pluimvee, konijnen, bijen en niet te vergeten de werkpaarden vinden er hun plaats. Een garage, metaalwerkplaats, timmerwerkplaats en textielatelier bieden ruimte aan allen, die graag met hun handen bezig zijn. De coöperatie ontvangt elk jaar talrijke jongeren, voor wie Longo maï vaak een belangrijk station is op hun zoektocht naar een zinvol leven. De regionale radiozender »Radio Zinzine«, die door Longo maï in de lucht

wordt gehouden, vierde afgelopen jaar zijn 25-jarig bestaan. In »Les Magnans«, een klein gehucht ongeveer 15 km verder, zijn meerdere huizen gerenoveerd als vakantie-woningen voor groepen en gezinnen.

Mas de Granier

In de streek de Crau (bij Arles) ligt de Mas de Granier met in totaal 20 ha land. De uitgestrekte hooiweiden worden regelmatig bevoeid, wat drie hooioogsten per jaar oplevert. Een olijfboomgaard geeft in de goede jaren zo veel olie, dat ook de andere coöperaties daarvan kunnen meegenieten. Op 3 ha wordt biologische groente verbouwd en wekelijks aan een kring van abonnees geleverd. Een deel van de productie wordt in het eigen conservenfabriekje verwerkt, dat ook kan worden gebruikt door andere producenten. De coöperatie is een belangrijk trefpunt van consumenten, kleine boeren en verenigingen, die zich tegen de industrialisatie van de landbouw en de uitbuiting van migranten verzetten. De coöperatie ontvangt talrijke stagiaires, die vooral in de groenteverbouw zijn geïnteresseerd. Het stuk land, dat in 2005 erbij werd gekocht, ziet er nu gelukkig heel anders uit: op het eens verwilderde stuk met duizenden resten plastic groeien nu verschillende soorten graan voor brood, pasta en diervoer.

Muziek

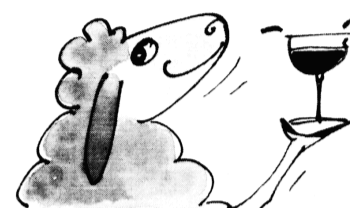
Shavalé

De groep Comedia Mundi bestaat uit mensen van overal: Berlijn, Rio de Janeiro, Innsbruck, Seligenstadt, Paris, Lyon, Montbrison... Ze zijn elkaar in de coöperaties van Longo maï tegengekomen.

Comedia Mundi heeft de geschiedenis van Longo maï vanaf het begin begeleid. Feesten – spontaan of georganiseerd – zijn een belangrijk deel van ons leven. Misschien klinkt juist dit dagelijkse, gemeenschappelijke leven van de leden van Comedia Mundi in hun muziek door. Ze spelen niet

Longo maï - Opstand en utopie na '68

De »Europese coöperatie Longo maï« werd in 1973 door de groep Spartakus uit Oostenrijk en de leergezellenorganisatie Hydra uit Zwitserland opgericht. Nu zijn er tien coöperaties in zes landen. Wat eens een poging was van een handjevol jongeren een allesomvattend alternatief leven op te bouwen, is in 33 jaar gegroeid en veranderd. Ook de politieke, sociale en economische context is niet meer dezelfde. Het verhaal over het ontstaan van de Europese coöperatie, de basisideeën, hun omzetting en ontwikkeling in theorie en praktijk tot aan de huidige tijd, is in een boek weergegeven. De schrijfster Beatrice Graf leeft en werkt sinds 30 jaar in Longo maï en heeft dus de gebeurtenissen van het begin af aan op de voet gevolgd. Wat trekt jonge mensen aan in Longo maï? Hoe kunnen we het gerealiseerde behouden en ontwikkelen en tegelijkertijd plaats maken voor nieuwe initiatieven? Het boek is in het Duits en Frans verschenen; aan een Nederlandse versie wordt gewerkt! (Informatie bij de Stichting Pro Longo maï in Amsterdam)

Cabrery

In de coöperatie in de Lubéron in Zuid-Frankrijk groeien op 10 ha wijndruiven, terwijl op 16 ha akkerbouw wordt bedreven. Graan-, aardappel-, zonnebloemen- en voederbietenverbouw verrijken het productsortiment dat zo belangrijk is voor de uitwisseling tussen de coöperaties. De voornaamste activiteit vormt de productie van rode en witte wijn en rosé. Voor de zelfverzorging houdt de groep varkens, kalveren en kippen. Een kleine moestuin zorgt voor verse groente.

Treynas

In het Franse Centraal Massief, temidden van braakliggend land en ontvolkte dorpen, ligt de coöperatie Treynas. Landbouw en tuinbouw dienen voor zelfverzorging, schapen en runderen zijn ook voor de verkoop bestemd. Het zwaartepunt ligt hier op duurzame houtvesterij en de verwerking van het eigen hout (onder andere kastanje, noot en eik) tot dakconstructies of meubelstukken. De coöperatie levert regelmatig bouwmaterialen aan de andere coöperaties en helpt vaak mee met de bouw van de ene of andere dakstoel. Een belangrijke rol speelt de selectie en vermeerdering van zaaigoed van oude graan- en groentesoorten. Dit zaaigoed wordt ter beschikking gesteld aan de coöperaties, aan de vereniging Kokopelli en aan andere groepen en belangstellenden.

alleen in de coöperaties, maar gaan ook op tournee, nemen deel aan festivals, dorpsavonden, demonstraties, begeleiden zelfs stomme films... en vaak gaat het concert over in een feest. Met contrabas, twee accordeons, twee gitaren, een viool, een fluit, een trompet en een beetje drums, met solo's en koor spelen ze »zigeunermuziek« uit Oost-Europa en de Balkan. Maar in het repertoire van deze liederen en muziek duiken ook vaak Franse, Duitse, Engelse, Zuidoepese en Zuidamerikaanse liedjes op, gearrangeerd door Comedia Mundi en verrijkt met eigen composities. Op de talrijke tournees sinds 20 jaar hebben we andere groepen en musici leren kennen die ook door de zigeunermuziek zijn geraakt. Comedia Mundi wil

nu dit jaar in samenwerking met Radio Zinzine en het Europese Burgerforum een festival »Shavalé« (dans!) organiseren, met al deze groepen op de coöperatie van Longo maï in Limans (Zuid-Frankrijk). Vijf muziekgroepen en enkele musici uit Duitsland, Zwitserland, Transkarpatië, Servië en Frankrijk zullen van 1 tot 5 augustus 2007 in het vakantiedorp Les Magnans wonen, elkaar leren kennen, gemeenschappelijk musiceren en arrangementen, improvisaties en technische kneepjes op de verschillende instrumenten uitwisselen. Enkele stukken van alle groepen willen we samen instuderen en opvoeren. Twee concerten in het amphitheater van Radio Zinzine/Grange neuve zullen op 3 en 4 augustus de hoogtepunten van deze ontmoeting zijn.

Hof Ulenkrug, mei 2007: De laatste werkzaamheden aan de leemkachel in het nieuwe gemeenschappelijke huis.

Duitsland Hof Ulenkrug

De Hof Ulenkrug in Mecklenburg-Vorpommern is met de 50 ha land een bont eiland tussen de hoogmoderne agrarische bedrijven, de werkloosheid en het gebrek aan perspectief dat veel inwoners tot verhuizen dwingt. Het is niet verbazingwekkend, dat de boerderij een aantrekkingspunt is geworden voor veel jongeren. In 2006 werd op de boerderij een belangrijke stap richting energie-winning gedaan met de

installatie van ongeveer 600 m² zonnepanelen op het dak van de oude koestal. In de landbouw leidt de verbouw van talrijke regionale en oude graansoorten tot vele contacten in de diverse netwerken die zich in Duitsland en elders inzetten voor de verdediging van het oude recht op vrije beschikking over zaaigoed. Zoogkoeien, schapen, varkens, pluimvee, bijen, twee werkpaarden, een moestuin, fruitbomen, aardappe-

len en graan verzekeren een ver-gaande zelf-verzorging. Het teveel wordt met vrienden geruild of verkocht. Met regionale bouwstoffen zoals hout, leem en stro worden de verschillende werkplaatsen verbouwd en gerenoveerd. Ook het grote gemeenschapshuis, dat met hulp van vrijreizende gezellen gebouwd wordt, bestaat in zijn geheel uit ecologische bouwmaterialen.

Zeleniy Haj - Nisjné Selisjtsjé

In het Oekraïense dorp Nisjné Selisjtsjé in Transkarpatië leeft een kleine groep mensen uit Longo maï. Na de opening van de grenzen had Longo maï in deze streek een reeks projecten in het leven geroepen: een talenschool, een timmerwerkplaats, de opbouw van een net van gastge-

zinnen voor verantwoord toerisme en een klein zuivelfabriekje functioneren ondertussen zelfstandig. Het zuivelfabriekje van Nisjné Selisjtsjé werd in 2006 zelfs tot het bedrijf van het jaar benoemd. Een culturele uitwisseling tussen Oost en West vindt eveneens plaats, dankzij de traditionele mu-

ziekgroep »Hudaki« en het koor »Cantus«. Op dit moment vindt er een nieuwe oriëntatie van het hele project plaats: de koop van 3 hectare land »Zeleniy Haj« opent nieuwe perspectieven in de landbouw, vooral op het gebied van veeteelt en vleesverwerking.

Stage in de vleesverwerking op Hof Stopar met deelnemers uit Transkarpatië

Zwitserland Le Montois

In de Franstalige Jura, net buiten het dorp Undervellier, wordt op 11 ha naast groente- en fruitteelt voor zelfverzorging, ook veeteelt (schapen, koeien en pluimvee) bedreven. Een imkerij, een kleine bessenbeplanting en de productie van cosmetische producten op basis van bloemen en krui-

den, ronden het geheel af. Een kleine waterkrachtcentrale levert stroom voor de eigen behoefte. Het overschot (rond tweederde van de productie) wordt aan het net geleverd. Voor de productie van warm water werden zonnecollectoren op het dak gelegd. De mensen van Le Montois

voerden een succesvolle campagne voor de promotie van schapswol en het behoud van de openbare ondersteuning van wolproducenten. De oprichting van de vereniging »Laine d'ici« was het gevolg. De vereniging heeft in het dorp Undervellier een wolcentrum geopend. Het aanbod van tentoonstellingen en cursussen wordt door veel belangstellenden gebruikt, waaronder ook talrijke schoolklassen. Van Le Montois ging ook het initiatief uit voor de petitie »Stop de vlucht van het platteland«. De afsluitende campagne werd van hieruit gevoerd. Zo is deze boerderij in Zwitserland ondankssteeds opnieuw een centrum voor de vele contacten tussen de »onverbeterlijke« voorstanders van een kleinschalige landbouw.

Oostenrijk Hof Stopar

In de Karawanken in Zuid-Karinthië, waar sinds de eeuwen de rechten van de Sloveense bevolking door Duitsnationalistische kringen worden geschonden, ligt de Oostenrijkse Longo maï coöperatie. In solidariteit met de Sloveense bergboeren werken de mensen er sinds 1977 in talrijke gemeenschappelijke economische en culturele netwerken mee. De bergboerderij met 17 ha steile bos- en weidehellingen dient de zelfverzorging. Een gastverblijf en seminarie- en studieruimten staan voor leergangen en stages ter beschikking. Longo maï in Karinthië doet mee aan het platform »bedreigde scholen«, waarin ouders

en onderwijzend personeel van meer dan dertig scholen over regionale en taalgrenzen heen zich inzetten voor het behoud van de tweetalige kleine scholen. Door het lidmaatschap in het bestuur van de Oostenrijkse bergboerenvereniging en contacten met de Europese boerencoördinatie CPE is de uitwisseling met agrarische kringen in binnen- en buitenland rond het thema van het behoud van de kleinschalige landbouw zeer groot. Dit jaar vieren we het 30-jarig bestaan van Hof Stopar met een feest op 1 september met de muziekgroep Comedia Mundi. U bent van harte uitgenodigd!

Installatie van de zonnecollectoren op het dak van de Montois

Trefpunt Bazel

Het oprichtingscongres van Longo maï vond plaats eind 1972 in Bazel in Zwitserland. Er is sindsdien in deze stad altijd een locatie van Longo maï aangehouden. Het oude vier verdiepingen hoge huis huisvest op de begane grond een verhuurd restaurant en op de binnenplaats een tweede lokaal, dat echter moet worden gerenoveerd. De andere verdiepingen dienen als kantoor- en woonruimte en worden gebruikt door de vereniging Pro Longo maï, het Europees Burgerforum en het CEDRI (Comité voor de verdedi-

ging van vluchtelingen en migranten, opgericht in 1982). Het huis is ook een geliefd onderdak voor al onze reizigers van het zuiden naar het noorden of oosten en omgekeerd. Het kantoorteam van vijf mensen krijgt regelmatig versterking uit de andere coöperaties, voor bijvoorbeeld de fondswerving voor nieuwe projecten, voor informatiewerk, voor de boekhouding en de verschillende solidariteitsacties. Ook voor vele andere mensen uit Zwitserland, die sociaal, politiek en ecologisch geëngageerd zijn, is het huis een trefpunt.

Costa Rica Finca Sonador

Tijdens de burgeroorlog in Nicaragua in 1978 startte Longo maï in Costa Rica een solidariteitsactie met het doel vluchtelingen land als overlevingsbasis ter beschikking te stellen. Nu leven op de Finca meer dan 400 vroeger landloze mensen. Elk gezin heeft een perceel land ter beschikking, waarop het voor de zelfverzorging en de verkoop kan

produceren. Op grotere velden wordt koffie en suikerriet verbouwd. De oogst hiervan levert een extra inkomen aan de mensen. De helft van de rond 900 ha van de Finca bestaat uit tropisch regenwoud, dat onder natuurbescherming staat.

Het "Wirtschaftswunder" van Almeria of: moderne slaverij

In het kader van de solidariteitscampagne met de vakbond van landarbeiders SOC, bezocht van 26 tot 29 april een internationale delegatie van waarnemers de Zuid Spaanse regio Almeria/Nijar. De directe aanleiding was de opening van een tweede lokaal van de vakbond in San Isidro. Het zal dienen als sociaal centrum voor de Andalusische dagloners.

Hier een impressie van de reis.

Wanneer we midden in de winter de glanzend rode paprika's of de kleine sappige cherrytomaten in de kar bij "Appie" of een andere supermarkt leggen, denken we er doorgaans niet over na met hoeveel menselijk

erbarmelijke omstandigheden. Overuren worden vaak niet betaald. Wie nog loon tegoed heeft, kan dat alleen opeisen als hij geldige papieren heeft. Van beschermende kleding die gedragen zou moeten worden bij de

De zee van plastic kassen van Almeria, gezien vanuit het vliegtuig

leed en ecologische rooibouw de productie van deze groente gepaard gaat. 3000 kilometer bij ons vandaan, in het Zuid Spaanse Andalusië, werken zo'n 100.000, vooral Noord-Afrikaanse dagloners in een zee van plastic kassen. Het is een gebied van 40.000 hectaar, waar 16.000 bedrijven gevestigd zijn. Hier ligt 's werelds grootste concentratie van kassen: zelfs vanaf de maan kun je het herkennen. Per jaar worden hier 3 miljoen ton groentes geproduceerd, gemiddeld zo'n tien kilo per Europeaan. Tienduizenden keren rijden de vrachtwagens heen en weer, om alle producten naar het noorden te brengen, om ons in de donkere maanden van groente te voorzien.

Overleven in een plastic zee

De dagloners zijn doorgaans migranten zonder verblijfsvergunning, zonder rechten dus en werken voor 2 tot 4 euro per uur onder

de Afrikaanse migranten door Oost-Europese arbeiders te vervangen, allen mislukt zijn. Zij houden het hier eenvoudigweg niet uit en werken liever in de verpakkingindustrie of op de aardbeinvelden van Andalusië.

Een ziektekostenverzekering is er niet, dus wie ziek wordt, wordt niet behandeld en moet zichzelf genezen, met alle gevolgen van dien. Soms leidt het uitblijven van een adequate behandeling tot levenslange invaliditeit. Wie bij een ongeluk tijdens het werk komt te overlijden, wordt teruggestuurd naar waar hij of zij vandaan kwam. Ook van schadevergoeding heeft hier niemand gehoord.

Wanneer de landarbeiders niet het grootste deel van hun loon willen uitgeven voor een bed in een pension of huis, dan zijn ze voor hun onderdak aangewezen op de zogenaamde "chabolas". Dit zijn regelrechte krottenwijken, waar men van hout, karton en plasticresten zelf een onderkomen fabriceert. Wie

geluk heeft, vindt een plek in een van de vele vervalstenen hutten. Maar ook daar is er doorgaans geen stromend water, laat staan elektriciteit of sanitaire voorzieningen.

Behalve de menselijke problemen van de dagloners, bestaat er in de regio door de productiemethodes bovendien een enorm ecologisch probleem. Het is slechts een kwestie van tijd voor er op deze extreem zwaar belaste grond niets meer zal groeien. Enkele eigenaars van kassen hebben dit ingezien en stappen over op biologische tuinbouw. Ze zijn bijzonder trots op hun voornemen consumenten inzicht te geven in de gehele weg die een product aflegt, door elk kistje met groentes een nummer te geven dat op Internet kan worden gevolgd, vanaf de kas tot aan de supermarkt. Inzicht in de sociale situatie van de landarbeiders krijgen de consumenten niet, laat staan dat hier enige verbeteringen in het vooruitzicht worden gesteld.

Hemel of hel

Longo maï en het Europese Burgerforum ondersteunen al sinds jaren de kleine landbouvakbond SOC (Sindicato de Obreros del Campo) in Andalusië. Naast de "Asociación de Mujeres Progresistas" (Vereniging van progressieve vrouwen) is de SOC de enige organisatie die zich om het lot van de landarbeiders bekommert. Ze zet zich in voor de rechten van alle dagloners in Andalusië, waar ze ook vandaan komen en wat voor juridische status ze ook hebben.

Sinds de rassenrellen tegen Marokkaanse migranten in El Ejido in februari 2000 is de SOC ook actief in de plastic kassenzee. Ze ondersteunt de buitenlandse arbeiders ondanks de weerstand van de lokale ambtenaren en de vijandige sfeer onder grote delen van de bevolking. Het accent van het werk ligt op de zelforganisatie van de migranten, hoe moeilijk dit werk ook is. Door de grote fluctuatie is het erg ingewikkeld mensen te organiseren. Is er eindelijk een vertrouwensman in een bedrijf gevonden, moet die weer ergens anders gaan werken. Bij de onderhandelingen met de werkgevers om looneisen en andere twistpunten worden er echter toch successen geboekt. Het Burgerforum en

Chabolas en verlaten stenen hutten dienen als onderdak

Longo maï volgen de situatie in Andalusië sinds 2000 op de voet. Samen met de SOC stuurden ze regelmatig internationale waarnemers naar Almeria en informeerden de Europese media en politici over de situatie in de kassenregio.

Wij bezochten in april Almeria en spraken met verschillende migranten in een "chabola". Daar ontmoetten we ondermeer de twintigjarige Abdul, een intelligente jongeman uit de Magreb. Zijn vader verkocht vijf van zijn zeven koeien om de reis naar Spanje mogelijk te maken. Op Abduls schouders rust de hoop van de hele familie op een betere toekomst. De levensgevaarlijke overtocht per boot heeft Abdul overleefd, maar nu is hij hier al enkele maanden en heeft nog geen

een campagne beginnen om de situatie in Andalusië meer bekendheid te geven en steun te organiseren. Gedacht wordt aan acties bij supermarkten, de organisatie van debatten, waarbij ook de kwalijke rol van de grossiers en levensmiddelenketens aan de orde zal komen. Fototentoonstellingen en filmvertoningen moeten het leven van de landarbeiders dichterbij brengen. Hoewel een consumentenboycot op de lange termijn het enige is wat iets aan hun situatie kan veranderen, zullen we daartoe nu nog niet oproepen omdat de migranten dat zelf niet willen. We kiezen daarom voor steun aan de mensen die in het gebied zelf actie voeren tegen deze moderne slavernij.

Een discussie in het nieuwe vakbondscentrum

werk. Hij wil niet dat we een foto van hem maken, hij is te bang dat zijn familie er ooit achter zal komen waar en hoe hij leeft. Tenslotte gelooft zijn familie dat hij in de hemel is, niet in deze hel. Door de telefoon vertelt hij regelmatig over zijn succes, want hij wil zijn familie niet teleurstellen. Hij hoopt op een dag een echte aanstelling bij een van de kassen te vinden. Alleen zo kan hij bovendien ooit een verblijfsvergunning bemachtigen. Daarna zou hij dan werk kunnen zoeken in zijn eigenlijke beroep, auto-monteur. En dan, zo snel mogelijk hier weg, misschien richting Madrid....

Actie

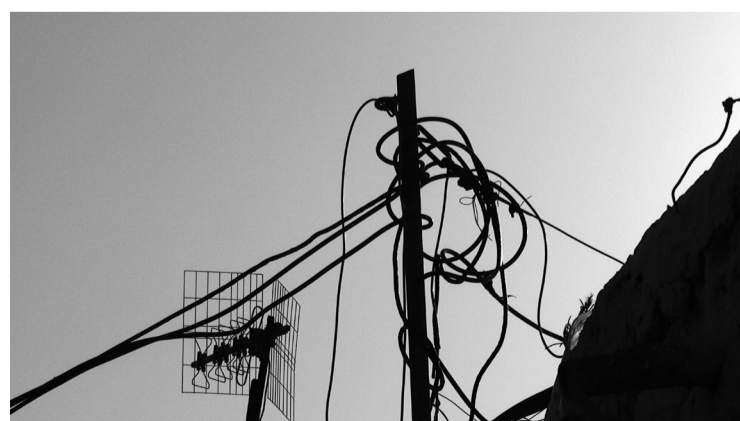
Deze herfst willen we samen met verschillende Nederlandse organisaties

Hierbij roepen we iedereen op, die op de één of andere wijze aan deze campagne zou willen deelnemen of iets wil bijdragen, contact met ons op te nemen.

René Lehnerr
Stichting
Pro Longo maï
Amsterdam

Er bestaan diverse documentaires op DVD in het Duits en het Frans over de situatie in de kassen van Andalusië. Deze filmen kunnen bij de Stichting Pro Longo maï worden geleend.

Informatieve internetsites:
www.forumcivique.org
www.umbruch-bildarchiv.de/bildarchiv/ereignis/plastikmeer_almeria.html
www.soc-andalucia.com
www.g8-landwirtschaft.net

Electriciteit is er alleen voor piraten